

Ἡ θεία Κοινωνία σώζει, δέν... μολύνει!

Η Ζωή δέν προκαλεῖ τό θάνατο. Ὄταν κατά τή θεία Λειτουργία οἱ πιστοί καί σωστά προετοιμασμένοι, προσέρχονται στή θεία Κοινωνία, μεταλαμβάνουν **«εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καί εἰς ζωὴν αἰώνιον»**. Ἡ θεία Κοινωνία σκοτώνει τό χειρότερο μικρόβιο, τόν **ἰό τοῦ θανάτου**. Μόνο ἄπιστοι μποροῦν νά διανοηθοῦν, ὅτι διά τῆς **θείας Κοινωνίας** εἶναι δυνατόν νά μεταδοθῆ ἀσθένεια, μικρόβιο, θανατηφόρος ἴος. Εἶναι σάν νά λέμε, ὅτι ὁ ἥλιος μπορεῖ νά μολύνη ἀνθρώπους ὑγιεῖς, διότι ἄγγιξε καί ἀνθρώπους ἀρρώστους! Ὁ **ἥλιος** ἀγγίζει καί ἅγιους, ἀγγίζει καί διεφθαρμένους· παραμένει ὁ ἴδιος, φωτίζων καί θερμαίνων. Ἀγγίζει τά λουλούδια, ἀγγίζει καί τίς κοπριές· παραμένει ἀμόλυντος.

● Μέ ἀφορμή τήν ἐμφάνισι τοῦ ἐπικινδύνου ἰοῦ, τοῦ **κορωνοϊοῦ (covid-19)**, ἔσπευσαν μερικοί νά ἐπισημάνουν τόν κίνδυνο (τάχα) μεταδόσεως τοῦ πρωτοφανοῦς μικροβίου διά τῆς μεταλήψεως τῆς θείας Κοινωνίας, ἐπειδή, ὅπως λένε, ὅλοι κοινωνοῦν ἀπό τό **ἴδιο ἅγιο Ποτήριο** καί μέ τήν ἴδια λαβίδα (κοχλιάριο)! Μεταξύ αὐτῶν, πού ἔσπειραν τέτοιους φόβους, εἶναι καί ἐπώνυμοι δεδηλωμένοι ἄθεοι. Οἱ μόνοι φυσικά, πού δέν πρέπει νά φοβοῦνται μολύνσι ἀπό τή θεία Κοινωνία, εἶναι οἱ ἄθεοι, ἀφοῦ καμμία σχέσι καί κοινωνία δέν ἔχουν μέ τή θεία Κοινωνία καί μέ τήν Ἐκκλησία.

● Στά πιστά μέλη τῆς Ἐκκλησίας ὡς γενική ἀπάντησις μπορεῖ νά δοθῆ τό Ψαλμικό: «Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν **φόβον**, οὗ οὐκ ἦν φόβος» (νβ' 6). Ὡς εἰδική ἀπάντησις δίδεται τό τοῦ Ἰωάννου: «Ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τόν φόβον» (Α' Ἰωάν. δ' 18). Καί τελικά ὡς εἰδικώτατη ἀπάντησις ὑπάρχει ἡ βεβαιότητα τοῦ **Ἰατροῦ**, Ἐκεῖνου, δηλαδή, πού προσφέρει τό Σῶμα καί τό Αἷμα Του γιά νά ἔχουμε ζωή, ὄχι γιά νά πεθαίνουμε· γιά νά ἰσχύουμε, ὄχι γιά νά ἀσθενοῦμε: «*Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον... Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα ἐν ἐμοί μένει, καὶ γὼ ἐν αὐτῷ. Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν Πατήρ καὶ γὼ ζῶ διά τόν Πατέρα, καί ὁ τρώγων με καὶ ἐμεῖς ζήσεται δι' ἐμέ*» (Ἰωάν. στ' 54-57).

● Θέλουν καί ἐπιστημονική ἐπιβεβαίωσι τά λόγια τοῦ Χριστοῦ, ἡ πρακτική τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας ἐδῶ καί εἴκοσι αἰῶνες; Μολονότι ἡ θεία Κοινωνία δέν μπαίνει σέ μικροβιολογικά ἐργαστήρια, γιά νά βεβαιωθῆ τό **ἀκίνδυνο τῆς μεταδόσεώς τῆς**, ὅσοι πιστοί ἐπιστήμονες, ὁμολογοῦν τήν ἀπόλυτη βεβαιότητα, ὅτι τό ἅγιο Ποτήριο εἶναι πηγὴ ζωῆς καί ἀφθαρσίας, γιά ὅσους βεβαίως προσέρχονται μέ πίστι καί καθαρότητα ψυχῆς.

Σέ συνέντευξί της ἡ εἰδική ἐπιστήμων **κ. Ἐλένη Γιαμαρέλλου** ἦταν σαφῆ καί κατηγορηματική. Ἡ κ. Γιαμαρέλλου εἶναι καθηγήτρια **λοιμωξιολογίας** στό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν. Στίς 6 Μαρτίου 2020 σέ συνέντευξί της στόν Real FM, εἶπε μεταξύ τῶν ἄλλων:

«Ἡ θεία Κοινωνία εἶναι ἓνα μυστήριο. Ὄταν πηγαίνεις νά λάβεις τή θεία Κοινωνία, δέν τήν παίρνεις ἀπό συνήθεια. Τήν λαμβάνεις γιατί εἶναι Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ. Ἡ τό πιστεύεις καί κοινωνεῖς κανονικά, ἢ δέν τό πιστεύεις. Δέν ὑπάρχουν μεσοβέζικες λύσεις, κουταλάκια κ.λπ.. Εἶμαι τελείως ἐναντίον αὐτῶν. Ἄν τό πιστεύουμε, δέν προκαλοῦμε τήν τύχη μας. Ἄν πιστεύω, ὅτι αὐτό μπορεῖ νά μέ μολύνει, τότε δέν πιστεύω στό μεγαλύτερο μυστήριο. Τά ἄτομα πού θέλουν νά κοινωνήσουν, δέν πρέπει νά φοβοῦνται, ὅτι ἀπό τή θεία Κοινωνία μπορεῖ νά μεταδοθῆ ποτέ μικρόβιο...

Θά κοινωνήσω μέ πίστη στόν Θεό, ὅτι δέν κολλάω, ὅταν συμμετέχω σέ ἓνα τέτοιο μεγάλο μυστήριο. Σᾶς λέω αὐτό, πού θά κάνω ἐγὼ γιά τόν ἑαυτό μου καί τό πιστεύω γιά ὄλους...».

● Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ **οὐράνια τροφή**, ἡ θεία Κοινωνία μεταδίδεται ἀπό τό ἴδιο Ποτήριο καί μέ τό ἴδιο «κουταλάκι» ἄφοβα. **Ἄφοβα** ὡς πρός αὐτήν καθ' ἑαυτήν τή θεϊκή τροφή. Ὅχι ὅμως ἄφοβα καί ὡς πρός τούς μεταλαμβάνοντες τή θεϊκή τροφή. Δέν μπορεῖ κάποιος νά ἀρπάξῃ τό ψωμί ἀπό τό τραπέζι μέ **καταλασπωμένα χέρια** καί νά περιμένῃ νά μή μολυνθῆ. Φυσικά δέν φταίνει ἡ τροφή. Φταίνει τά ἄπλυτα χέρια.

● Δέν ὑποστηρίζει κανεῖς, ὅτι στή θεία Κοινωνία μπορεῖ νά προσέρχεται κάποιος τελείως **ἀπροετοίμαστος**, χωρὶς νά ἔχη καθαρίσῃ, ὅσο γίνεται καλύτερα, τήν ψυχὴ του, καί νά μὴν ὑποστῆ συνέπειες. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, στό περίφημο κεφάλαιο γιά τή θεία Κοινωνία (**ια' τῆς Α' Κορινθίους**), δέν τονίζει μόνο τήν **πίστι** στό μυστήριο, ἀλλά μιλάει καί γιά τήν **καθαρότητα** τῆς ψυχῆς. Ὅσο κι ἂν πιστεύης, ὅτι στό ἅγιο Ποτήριο εἶναι αὐτό τοῦτο τό Σῶμα καί αὐτό τοῦτο τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, αὐτό δέν σημαίνει, ὅτι ἀφόβως μπορεῖς νά προσέλθῃς ἂν δέν ἔχῃς κατάλληλα προετοιμασθῆ. Ἡ πίστις ἀποκλείει μεταδοτικότητα ἀσθενειῶν ἀπό τή θεία Κοινωνία. Ἡ **ἀσέβεια** ὅμως καί ἡ **ἀκαθαρότητα**, μέ τήν ὁποία πολλοί προσέρχονται, γεννάει τό φόβο.

● Γι' αὐτό ὁ Παῦλος ὡς βασική προϋπόθεσι νά κοινωνᾶμε, θέτει τή σωστή **«δογμασία»** (προετοιμασία): **«Δοκιμαζέτω ἄνθρωπος ἑαυτόν, καί οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καί ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω»** (στ. 28). Ὅποιος προσέρχεται στή θεία Κοινωνία «εἰκῆ καί ὡς ἔτυχε», παντελῶς ἀπροετοίμαστος, μέ τή συνείδησι βαρεῖα ἀπό μεγάλα καί ἀσήκωτα ἁμαρτήματα, αὐτός δέν συγχωρεῖται, ἀλλά κρίνεται καί κατακρίνεται. Γι' αὐτόν ἡ θεία Κοινωνία δέν εἶναι «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν», ἀλλ' εἶναι **«εἰς κρῖμα καί εἰς κατάκριμα»**. «Ὁ γάρ ἐσθίων καί πίνων ἀναξίως κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει καί πίνει, μὴ διακρίνων τό Σῶμα τοῦ Κυρίου» (στ. 29).

● Φυσικά τό καθαρό νερό, πού ἔχει μηδέν μικρόβια, δροσίζει καί ξεδιψᾷ τόν ἄνθρωπο. Ἄλλ' αὐτόν πού τό πίνει μέ βρώμικο καί μολυσμένο «τενεκεδάκι», τόν θανατώνει. Δέν φταίει τό νερό. Φταίει τό «τενεκεδάκι». Πεντακάθαρη, **θεοκάθαρη** ἡ θεία Κοινωνία. Ὅποιος μετέχει καί κοινωνεῖ ὕστερα ἀπό μετάνοια καί ἐξομολόγησι, μέ καθαρή, ὅσο γίνεται, συνείδησι, αὐτός «ζωοῦται καί θεοῦται». Αὐτός δέν πεθαίνει ποτέ. Ἄλλά...!. Naί, ἔχουμε καί τό «ἀλλά»! Ὅποιος λαμβάνει τή θεία Κοινωνία μέ μολυσμένη καί βρώμικη τήν ὑπαρξί του, αὐτός εἰσπράττει... θάνατο! Τό λέει σαφῶς ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Διά τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοί ἀσθενεῖς καί ἄρρωστοι καί κοιμῶνται ἱκανοί» (στ. 30).

● Ἄφοβα κοινωνοῦν ὅσοι πιστοί. Ἄφοβα κοινωνοῦν ὅσοι ἔχουν... **φόβο ἱερό καί εὐλάβεια**. Γι' αὐτό καί ὁ λειτουργός δέν καλεῖ τόν ὅποιονδήποτε. Καλεῖ ὅσους ἔχουν πίστι ἀκράδαντη στό μυστήριο, φόβο καί ἀγαθή συνείδησι, καί ἀγάπη, ἀφοῦ προχωροῦν νά δεχθοῦν τόν **Χριστό τῆς Ἀγάπης**. «Μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης προσέλθετε».